

Worden niet twee musjes om een penningsken verkocht? En niet één van deze zal op de aarde vallen zonder uw Vader. En ook uw haren des hoofds zijn alle geteld. Vreest dan niet; gij gaat vele musjes te boven.

Mattheüs 10:29-31

Vanwege de zonde is de aarde een tranendal geworden. Ze is een plaats waarop duizenden rampen en wederwaardigheden door eenieder ondervonden moeten worden. Job kon met recht zeggen: ‘Heeft niet de mens een strijd op aarde, en zijn zijn dagen niet als de dagen eens dagloners?’ Te midden van dit tranendal heeft de Heere een volk wonen dat Hij van eeuwigheid heeft verkoren. Het is een volk dat Hij bijzonder liefheeft. Ja, Hij heeft hen reeds liefgehad van vóór de grondlegging der wereld. Daartoe heeft Hij Zijn Zoon, Zijn Eniggeborene, in de wereld gezonden, om voor hen te voldoen aan het recht van God.

Ondanks Zijn onbegrijpelijke liefde tot dat volk is het echter de aanbiddelijke wil van de Heere om ook Zijn volk hun deel te geven in de rampen van dit aardse tranendal. Maar Hij geeft hun ook Zijn beloften dat Hij hen daar eenmaal uit verlossen zal. Hij zegt: 'Vrees niet, gij klein kuddeke, want het is uws Vaders welbehagen ulieden het Koninkrijk te geven.' En Hij belooft hun niet alleen dat ze eenmaal uit dit tranendal verlost zullen worden om erfgenamen te zijn van een heel Koninkrijk. Maar Hij belooft hun ook dat álle rampen en wederwaardigheden hun zullen medewerken ten goede. In al hun strijd zullen ze door Hem nooit verlaten worden. Behalve op veel andere plaatsen, belooft de Heere Jezus dit ook in de woorden van onze tekst.

We willen op twee dingen letten, namelijk op:

1. Gods voorzienigheid, die zelfs gaat over heel geringe dingen (vs. 29 en 30);

2. Het besluit dat Jezus daaruit maakt, tot voordeel van alle gelovigen (vs. 31).

1. Gods voorzienigheid, die zelfs gaat over heel geringe dingen

De Heere Jezus zegt: ‘Worden niet twee musjes om een penningsken verkocht?’ Met andere woorden: Het is openbaar dat twee mussen verkocht worden voor een penning. Ja, zelfs nog voor minder, want in Lukas 12 lezen we dat vijf van deze nietige diertjes verkocht worden voor twee penningen. De waarde van een penning wordt niet vermeld, maar volgens de kanttekenaren is het ongeveer een duit (munt van 5/8 cent). Dus zouden de vijf mussen nog minder kosten dan twee centen. De musjes waren dus geringe diertjes met weinig achtig. Desondanks zegt Jezus: Hoe gering deze musjes ook zijn, toch zal geen van hen op de aarde vallen (dat is sterven of omkomen) zonder uw Vader.

Op eenzelfde manier sprak de Heere ook

eenmaal van de bedreiging over het huis van Achab toen Hij zei: 'Weet nu, dat niets van de woorden die de Heere tegen het huis van Achab gesproken heeft, op de aarde zal vallen.' David zei ooit tegen de Tekoïetische vrouw: 'Zo waarachtig als de Heere leeft, indien er één van de haren uws zoons op de aarde zal vallen!'

De natuurlijke verblijfplaats van de vogels is de lucht. Maar als ze geschoten worden, of op een andere manier sterven, vallen ze op de aarde. Hier zegt Jezus dat dit niet gebeurt zónder dat de Heere daarvan weet. Het gebeurt niet zonder Zijn wil of bevel. Integendeel zelfs. Als een musje ter aarde valt, dan is dat omdat de Vader dit heeft besloten. Het gebeurt onder Zijn toelating. Dat tijdstip is door Hem bepaald. Het is volgens Zijn wijze raad. Gods wijze regering gaat niet alleen over het vallen of sterven van deze kleine dieren, maar Zijn beleid gaat ook over hun leven en voedsel. Daarom schrijft Lukas in zijn evangelie:

‘Niet een van die is van God vergeten.’ We mogen daaruit concluderen dat Gods zorgende voorzienigheid gaat over álle dingen. Ook over alle dieren, hoe gering zij ook mogen zijn.

De nadruk ligt hier vooral op de woorden: ‘Zonder uw Vader’, die de Heere Jezus tegen de Zijnen uitspreekt. Hij wil ermee zeggen: ‘Om Mijnentwil is Hij uw Vader.’ Niet alleen uit kracht van schepping, maar ook door eeuwige verkiezing, door genadige aanneming tot kinderen, door wedergeboorte en door een tedere liefde. De Heere Jezus legt er de nadruk op door te zeggen: ‘Ja, ook de haren uws hoofds zijn alle geteld.’ Niet enkele haren in het algemeen, maar alle haren, tot één toe. Ze zijn allemaal geteld door de Vader. Wanneer dit gezegd wordt, moeten we dat natuurlijk niet menselijk verstaan, alsof de Heere onze haren zou moeten tellen om het aantal te weten. Maar het wil zeggen dat Hij door Zijn niet te bevatten alwetendheid – waardoor

Hij alles, zelfs tot het kleinste doorziet en kent – ook alle haren van ons hoofd zodanig kent, alsof ze allemaal geteld zijn, zoals mensen nauwkeurig weten wat ze geteld hebben.

Dat God het getal van onze haren kent, zegt niet alleen iets over Zijn kennis, maar ook over Zijn leiding en toezicht, Zijn zorg en bewaring. Wij tellen soms dingen zodat er niets van weggenomen kan worden zonder ons weten. Dát is ook de bedoeling van de woorden in Lukas 21, waar Jezus zegt: ‘Niet één haar van uw hoofd zal verloren gaan zonder de wil van uw Vader.’

Ziet u de grondeloze wijsheid van het ontzaglijke Opperwezen? Zijn wetenschap en Zijn voorzienigheid die alles bestuurt, gaan over alle dingen. Niet één musje valt op de aarde, zonder Zijn wil. Hij onderhoudt al wat leeft zolang dat Hem behaagt. In Psalm 147 lezen we dat Hij het vee zijn voeder geeft, dat Hij de jonge raven hoort als zij

roepen. Wanneer een land in opstand tegen de Heere leeft, zendt Hij een verdervend leger van diertjes, zodat het volk moet roepen: 'Wat de rups heeft overgelaten, heeft de sprinkhaan afgegeten, en wat de sprinkhaan heeft overgelaten, heeft de kever afgegeten, en wat de kever heeft overgelaten, dat heeft de kruidworm afgegeten' (Joël 1). Gods regerende en besturende voorzienigheid gaat echter niet alleen over de dieren, maar ook over alle mensen. Hij heeft in Zijn raad besloten waar en wanneer zij zouden geboren worden. Eer iets van ons begon te leven, was alles in Zijn boek geschreven. De Heere heeft bepaald en bestuurd wat ons in dit leven zal overkomen. Of we rijk zullen zijn of arm. Want het is de Heere Die arm maakt en rijk. Hij vernedert en verhoogt. Hij bepaalt of we gezond zijn of ziek, want Hij doet smart aan en Hij verbindt. Hij doorwondt en Zijn handen helen. Zoals de Heere het in Zijn voorzienigheid heeft besloten waar en wanneer wij geboren

zouden worden, waar we zouden wonen en aan welke ervaringen we onderworpen zouden zijn, zo heeft Hij ook besloten wanneer wij opgeroepen zullen worden naar de eeuwigheid, om rekenschap af te leggen voor de grote Rechter van de hemel. Eerder zullen wij niet sterven. Maar we zullen ook geen dag langer leven dan Hij heeft bepaald. Want Job zegt het: 'Onze dagen zijn bestemd, en het getal van onze maanden is bij Hem, Hij heeft onze bepalingen gemaakt, die wij niet overschrijden zullen.'

Voor kinderen van God is het troostrijk om dit te geloven. Om zo hun lot en weg in de hand van de Heere te zien. Dit leert hun om niet op mensen te vertrouwen en geen vlees tot hun arm te stellen. Het maakt hen in tegenspoed geduldig en in voorspoed dankbaar. Dit doet hen vol moed het pad van Gods geboden lopen. Ook wanneer bespottling, lastering en tegenwerking van een Gode vijandige wereld hun deel zijn.

Maar hoe is het nu met u, onbekeerde ziel? U, die spot met de voorzienigheid van de God des hemels? U, die met het goddeloze Jodendom zegt: 'De HEERE doet geen goed en Hij doet geen kwaad' (Zef. 1). Of: 'Wat weet God er van? Zal Hij door de donkerheid oordelen? De wolken zijn Hem een verberging, dat Hij niet ziet; en Hij bewandelt de omgang der hemelen' (Job 22). Heeft God ook al de haren van úw hoofd geteld? Wees er dan van overtuigd dat Hij ook bekend is met al uw zonden. Geloof maar, dat Hij al uw zondige woorden en verborgen gedachten heeft opgeschreven in het boek van Zijn onvergetelijke alwetendheid. Op de daarvoor bestemde dag, o zondaar, zal dit boek aan u worden voorgelezen. Op die dag zult u rekening moeten afleggen van al uw doen en laten. Als u buiten Christus heengaat naar de eeuwigheid, zult u dan met lichaam en ziel in de put van het verderf geworpen worden.

Misschien heeft de Heere u al menigmaal gewaarschuwd door ziekte en ander doodsgevaar, en heeft Hij u aangezegd dat u binnenkort naar uw eeuwige huis zult gaan. U werd ziek, de ziekte verergerde, doodsgevaar dreigde, angsten van de hel verschrikten uw ontdane geweten. Toch was de dag van uw sterven nog niet gekomen. Uw arts gaf u goede moed, de pijn werd minder, de verloren krachten begonnen te herstellen. De Heere gaf u enige tijd uitstel. Maar ach ... uw geweten sliep weer in, en uw laatste werd erger dan het eerste. Zonder, denk er toch aan dat het getal van uw maanden bij God bepaald is. Hij heeft uw bepalingen gemaakt, die u niet zult overgaan. En waar de boom dan valt, daar zal hij eeuwig blijven liggen, want ná deze tijd zal er geen tijd meer zijn.

Echter, nu is er nog tijd. Tijd van bekering, tijd om naar de dierbare Borg te vluchten. Tijd om nog voor eeuwig gelukkig te worden. Jezus leeft nog. Jezus regeert nog.

Jezus staat nog met open armen. Hij nodigt zondaren, Hij kan en wil hen zalig maken. En dat ... om niet. Zonder dat u iets hoeft mee te brengen om u bij Hem verdienstelijk te maken. Maar ... die verzuimt om tot Christus te komen of die met een huichelachtig hart tot Hem komt, die Jezus én de wereld tegelijk wil aanhangen, God en de zonden samen wil dienen, die zal dat eenmaal voor eeuwig betreuren. Maar dán is het te laat.

2. Het besluit dat Jezus daaruit maakt, tot voordeel van alle gelovigen

Jezus heeft gezegd: ‘Vrees dan niet, gij gaat vele musjes te boven.’

In de eerste plaats is het alsof Hij zegt: Vrees niet voor uw tijdelijke bestaan, want als het nodig mocht zijn, kan God – Die de raven gebod om Elia te onderhouden aan de beek Krith – ook u op zo’n manier van voedsel voorzien. Dat zal Hij zeker doen, in plaats van u van de honger te laten omkomen.

Dezelfde God, Die de kleren van het volk Israël in veertig jaar niet liet verslijten, en hun schoenen aan hun voeten niet liet verouderen, kan ook u op zo'n manier van kleding voorzien. En al is het dat u zulke wonderen niet nodig hebt in uw omstandigheden, u hebt wel de belofte dat de Heere ervoor zal zorgen dat u van alles voldoende hebt. Wees daarom niet bezorgd voor uw leven, wat u eten en wat u drinken zult. Wees ook niet bezorgd voor uw lichaam, of waarmee u zich kleden zult. Want al deze dingen zoeken de heidenen. Uw hemelse Vader weet dat u al deze dingen behoeft. 'Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden' (Matth. 6). Wentel daarom uw weg op de HEERE, en vertrouw op Hem, Hij zal het maken.

In de tweede plaats is het alsof Jezus zei: 'Vrees niet voor de mensen die u om Mijnentwil zullen haten. Indien u de wereld

haat, zo weet dat ze Mij eer dan u gehaat heeft. Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld' (zie Joh. 16). Vreest niet, want degenen die God liefhebben, zullen alle dingen medewerken ten goede (Rom. 8). 'In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed, want Ik heb de wereld overwonnen' (Joh. 16).

In de derde plaats is het alsof Jezus gezegd heeft: U moet niet alleen niet bevreesd zijn, maar juist vol zijn van vertrouwen. Geef u met heel uw lot en uw weg, met vertrouwen en blijdschap over in Mijn hand. Zeg met de oude Kerk: 'Ik zal vertrouwen en niet vrezen' (Jes. 12). En met David: 'Ik zal niet vrezen voor tienduizenden des volks, die zich rondom tegen mij zetten' (Ps. 3:7). Of met Psalm 27: 'De HEERE is mijn licht en mijn heil, voor wie zou ik vrezen? De

HEERE is mijns levens Kracht, voor wie zou ik vervaard zijn?’ En dan geeft Jezus er ook de reden bij. ‘Gij gaat vele musjes te boven.’ Het is alsof Hij zegt: ‘Gaaf het toezicht van de almachtige Schepper over allerlei kleine en geringe dingen, ook over de vogelen des hemels? Vrees dan niet, want u gaat niet één, maar vele musjes te boven. U bent immers een redelijk mens, en geen dier zonder verstand.’

Maakt het verstand de mens voortreffelijker of meer bijzonder dan een dier zonder verstand? Het is zeker waar dat alle mensen in dat opzicht de dieren te boven gaan. Mensen hebben een redelijk verstand, ze kunnen zich een oordeel vormen én ze kunnen spreken. Maar de reden waarom ze de dieren ver te boven gaan, is aan de ene kant dat ze een onsterfelijke ziel omdragen die bekeerd kan worden. Aan de andere kant moeten we ook opmerken dat de onbekeerde zondaar ver beneden de redeloze dieren staat door zijn zonden.

De allervoornaamste reden waarom Christus zegt tegen Zijn kinderen: ‘Gij gaat vele musjes te boven’ is, omdat Hij in vers 29 van ons teksthoofdstuk hun Vader wordt genoemd. Zij behoren dus tot het volk waarvan de Heere zegt: ‘Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn’ (2 Kor. 6). Dáárom zijn ze voortreffelijker dan het vee zonder verstand en ook voortreffelijker dan de hele wereld. Salomo zegt in Spreuken 12 dat de rechtvaardige voortreffelijker is dan zijn naaste.

Toepassing

Wel, vrienden, hoe staat het nu tussen God en uw ziel? Behoort u ook tot het volk, waarvan Jezus kan zeggen: ‘Uw Vader’? Zo ja, dan mag u ook toegeroepen worden: ‘Vreest niet!’ ‘Vrees niet, want Ik heb u verlost; Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijne. Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstromen; wanneer

gij door het vuur zult gaan, zult gij niet verbranden, en de vlam zal u niet aansteken. Want Ik ben de HEERE uw God, de Heilige Israëls, uw Heiland' (Jes. 43). Vrees daarom niet in dure tijd of hongersnood. Vrees niet op uw doodsbed, want 'zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten mogen van hun arbeid, en hun werken volgen met hen' (Openb. 14).

Ieder mag wat dit betreft zijn eigen ziel wel nauwkeurig onderzoeken. Want van nature zijn wij geen zonen en dochteren van de Almachtige. Wij zijn van nature uit de vader de duivel. Wij zijn kinderen des toorns, gelijk alle anderen.

Zijn we een kind van God geworden? Dan kan dat alleen door wedergeboorte, door aanneming tot kinderen en door de geestelijke huwelijksgemeenschap met de Zoon van God.

Daarom vraag ik u: Bent u wedergeboren? Bent u veranderd van hart en taal? Heeft

de hand van God u stilgezet op uw zonde-
weg? Bent u ooit met berouw over al uw
zonden tot de Heere gekomen? Bent u de
weg van de ongerechtigheid echt moe ge-
worden? Is het uw lust om met verlaten-
van deze wereld, de Heere te vrezen? Hebt
u oprechte liefde tot de kinderen van het
hemelse huisgezin? Ja, wat nog méér is:
Kent u ook iets van de geestelijke huwe-
lijksvereniging met Jezus Christus? Hebt u
al leren zien dat u Hem nodig hebt tot uw
Borg, en dat u buiten Hem niet kunt leven,
omdat zelfs uw deugden enkel zonde zijn?
Is Zijn Persoon u al dierbaar geworden bo-
ven alles wat de wereld heeft en geven kan?
Kent u iets van de dierbaarheid van Zijn
Persoon, zelfs met uitsluiting van al Zijn
goederen? Ziet u naar Hem uit? Hongert en
dorst uw ziel naar Hem? Loopt u Hem ach-
terna op Zijn eigen nodiging die Hij doet
aan goddelozen, machtelozen, armen en
ellendigen?

Kent u – in meerdere of mindere mate –

iets van deze dingen? ‘Vreest gijlieden dan niet, want ik weet dat gij zoekt Jezus, Die gekruisigd was’ (Matth. 28).

Bent u nog zwak en teer, bent u nog onderworpen aan veel twijfelingen en bestrijding? Weet dan tot uw troost dat deze hemelse Vader in Zijn huisgezin niet alleen grote kinderen heeft, maar ook kleine en zwakke. Ondanks hun kleinheid, onkunde, zwakheid en twijfelingen zijn zij toch ware leden van Zijn huisgezin en erfgenamen van het rijk der hemelen. Want de barmhartige God heeft gezegd dat Hij het gekrookte riet niet zal verbreken, en de rokende vlaswiek niet zal uitblussen (Jes. 42). Laat het u bovendien tot troost zijn dat het mogelijk is dat kleine kinderen van de hemelse Vader groter kunnen worden. Nee, dat kan niet van úw kant. De groeikracht is niet in de rank, maar wel in de wijnstok. Zoek dan om steeds naar Jezus te gaan, en bedel Hem om de gaven die Hij heeft om uit te delen

aan een wederhorig kroost. Verkeer vooral veel aan Zijn voeten in de binnenkamer. Ik kan u nergens beter heen wijzen dan naar de voeten van de dierbare Profet, Die leert als Machthebbende, en niet als de Schriftgeleerden. Onderzoek veel biddend Zijn dierbaar Getuigenis. Daarin laat Hij door al Zijn dienaren bekendmaken dat Hij als een rijke en wijze Medicijnmeester de armen om niet wil genezen, en dat volkomen. Hij wil als een wijze Profet en Hoogleraar de armen en dwazen onderwijzen in de weg der zaligheid, en ook dat om niet.

Bent u nog onbekeerd? Arme, onbekeerde mens! Hebt u aan de zaken die we genoemd hebben nog helemaal geen kennis? Bent u van het geestelijke leven totaal vreemd? O, vrees, vrees. Ja, vrees voor de hoge God. Want Hij is een verterend Vuur voor alle goddelozen. Vrees voor uw doodsbed, want dat zal voor u een bange plaats zijn. Vrees voor de dag van de opstanding. Want dan

zult u tevergeefs uw schuilplaats zoeken onder de bergen en de heuvelen. Vrees voor de brandende poel van vuur, want wie daarin komt, zal er nooit meer uitgaan tot in alle eeuwigheid! Wilt u deze straf ontgaan en weer tot genade komen? Dan verwijs ik u naar dezelfde Persoon als Die naar Wie ik de wijzen heb verwezen. Zijn Naam is Jezus. Zijn werk is zalig maken van zondaren. Ook van de allerergste en de allergruwelijkste! O, vlucht dan met alle haast naar de Goddelijke Vrijstad, voordat de bloedwreker u verderft en niemand u meer kan redden.

En ten slotte, u die God vreest, u bent wedergeboren. U bent aangenomen tot kinderen. U bent verenigd in het geestelijke huwelijk met de Zoon van God. Daarom is Christus' Vader nu ook uw Vader geworden, terwijl u van nature uit de vader de duivel was. U was een kind des toorns net als heel Adams nageslacht. O, wat een

wonder van vrije genade! Mozes werd uit het water opgehaald en door de prinses van Egypte aangenomen tot haar kind. Dat was voor hem een wonderlijke verhoging. Hij werd van een bijna verdronken kind een erfgenaam van de prinses van Egypte. Maar wat wil dat in uw geval zeggen? U lag niet in de Nijl, maar bijna in de hel! U kon uzelf niet redden. De macht en de wijsheid van mensen en engelen schoten hier volledig tekort. Maar wat gebeurde er? De Heere ging u voorbij en riep u toe: 'Leef.' Ja, Hij zei tot u in uw bloed: 'Leef.' U werd gered uit het gevaar van de eeuwige dood. U werd aangenomen door de Koning der koningen en gemaakt tot een prins van het Hemelrijk.

Esther was een arme Jodin. Zij was als balling verdreven uit haar vaderland. Het was een meisje zonder ouders. In de weg van Gods aanbiddelijke voorzienigheid trouwde zij met een rijke koning die regeerde over honderdzevenentwintig landschappen.

Wat een verhoging! Van arm werd zij rijk; van slavin werd ze koningin. Maar wat betekent het in uw geval? U hebt een eeuwigdurend huwelijksverbond met de Koning der koningen! Terwijl u tevoren in een verbond stond met de duivel, de wereld en de zonde. Nu is Jezus uw ziele-Bruidegom, en Zijn Vader is uw Vader geworden. Hij zal u voortaan leiden door Zijn raad, en u daarna in heerlijkheid opnemen. Dien Hem dan trouw. Kom uit voor Zijn Naam, Zijn zaak en Zijn waarheid. Schaam u niet voor Hem, want Hij schaamde Zich ook niet voor u toen Hij aan de geselpaal stond. Hij zal Zich ook niet voor u schamen als Hij straks komt op de wolken des hemels om al de Zijnen – van het oosten tot het westen – tot Zich te nemen in Zijn eeuwige heerlijkheid.

Mijn hand zal, hoe 't ook ga, hem sterken
dag en nacht;
Mijn arm zal hem in nood voorzien van
moed en kracht;

De vijand zal hem nooit door wreev'le
handelingen,
Door list, of hels bedrog, in uiterst' engten
dringen;
Den booswicht zal 't geweld nooit tegen
hem gelukken,
Noch in- noch uitlands vorst zijn zetel
onderdrukken.

